

Nr 324

Av herr Fagerlund m. fl., om obligatorisk dödsfallsförsäkring
m. m.

(Lika lydande med motion nr 281 i Första kammaren)

Från och med den 1 januari 1963 trädde grupplivförsäkring i kraft för stora grupper av svenska folket. Enligt avtal kommer såväl de stats- och kommunalanställda som de anställda i enskilda företag att erhålla en dödsfallsförsäkring på 24 000 kronor med en viss avtrappning efter fyllda 55 år. Försäkringen träder i regel i kraft vid 21 års ålder och upphör helt vid 67 års ålder. Till försäkringen är knutet ett barntillägg på 7 000 kronor för varje barn under 16 år, och efter denna ålder äger en avtrappning rum även för denna del av försäkringen så att barntillägget upphör vid 21 års ålder.

Trots att många alltså har ordnat ett gott skydd för de efterlevande står fortfarande stora grupper utan ett verkligt efterlevandeskydd förutom pensionsförsäkringen. De grupper man närmast tänker på är småföretagare, studerande, hemmafruar och arbetstagare anställda hos arbetsgivare där icke kollektivavtal gäller.

Även dessa grupper är enligt vår mening i behov av en dödsfallsförsäkring. I en familj med minderåriga barn är hustruns frånfälle en mycket stor ekonomisk påfrestning. För de efterlevande till en avliden småföretagare kan de ekonomiska bekymren vara större än för en anställd. För studerande, som finansierar sina studiekostnader genom lån, är behovet av en dödsfallsförsäkring också uppenbart. För anställda, som nu icke kommer med i försäkringarna, är problemen exakt desamma som för dem som haft förmånen att komma med i den kollektiva försäkringen.

Ett annat problem är att försäkringen upphör vid 67 års ålder. Privata begravningskassor var förr knutna till den frivilliga sjukförsäkringen, och dessa kassor fortsätter nu som särskilda livförsäkringsbolag. Genom penningvärdeförsämringen är de belopp, som nu utgår från dessa försäkringar ganska ringa. Det är inte ovanligt att beloppen rör sig om 200 à 300 kronor. För familjen är ofta kostnaderna i samband med en jordfästning ganska betungande, varför ett försäkringsskydd även för tiden efter det man fyllt 67 år är motiverat. Man kan här tänka sig att försäkringsbeloppet på något sätt anknytes till basbeloppet i den allmänna tilläggs pensioneringen.

De nu verkande försäkringarna är ordnade genom olika bolag eller genom självrisk. Arbetsgivareföreningen och Landsorganisationen har bildat

ett särskilt bolag, kommunerna håller på att bilda sin organisation och statsverket kommer att påtaga sig självrisk. Detta kan icke vara rationellt. En försäkringsinrättning, t. ex. de allmänna försäkringskassorna, bör administrera försäkringen.

En kostnadsjämförelse mellan en kollektiv dödsfallsförsäkring och en privat tecknad sådan visar en klar ekonomisk fördel för den kollektiva formen. Utbyggs försäkringen att omfatta hela svenska folket bör kostnaderna ytterligare kunna reduceras.

Vi vill därför föreslå,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om att en utredning verkställes med syfte att ordna en obligatorisk dödsfallsförsäkring omfattande alla medborgare över 16 år och att en viss mindre del av försäkringen blir livsvarig, samt

att utreda om icke de allmänna försäkringskassornas verksamhet kan omfatta även en obligatorisk livförsäkring.

Stockholm den 23 januari 1963

Bengt Fagerlund

Rune Carlstein

Rune Johansson

i Norrköping

Oscar Franzén

Gördis Hörnlund

Nr 325

Av herr *Gustavsson* i Alvesta m. fl., *angående ersättning från moderskapsförsäkringen för resor i samband med tandvård.*

(Lika lydande med motion nr 278 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1963

Rune Gustavsson

i Alvesta

Henning Carlsson

Harry Währendorff

Rosa Svensson

Johannes Antonsson

Carl Eric Hedin

Cecilia Nettelbrandt

Elvira Holmberg

Jean Braconier

Einar Rimmerfors